

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 45/10
28.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Веска Крстајића, Љубице Кнежевић-Томашев и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Мирјаном Пузовић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ж, због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 577/09 од 8.9.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Пожаревцу К. 178/08 од 25.12.2008. године и Окружног суда у Пожаревцу Кж. 226/09 од 21.4.2009. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца Србије и осуђеног, дана 28.4.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 577/09 од 8.9.2009. године, и УТВРЂУЈЕ да је повређен закон у корист окривљеног М.Ж. и то правноснажном пресудом Општинског суда у Пожаревцу К. 178/08 од 25.12.2008.године - одредба члана 369. тачка 5. ЗКП а пресудом Окружног суда у Пожаревцу Кж. 226/09 од 21.4.2009.године - одредба члана 392. став 1. ЗКП.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Пожаревцу пресудом К. 178/08 од 25.12.2008.године огласио је кривим окривљеног М.Ж. да је извршио кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ) и изрекао му условну осуду, тако што је утврдио казну затвора у трајању од четири месеца и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико осуђени у року од две године не учини ново кривично дело.

Окружни суд у Пожаревцу пресудом Кж. 226/09 од 21.4.2009.године одбио је као неосновану жалбу Општинског јавног тужиоца у Пожаревцу и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажних пресуда Општинског суда у Пожаревцу К. 178/08 од 25.12.2008.године и Окружног суда у Пожаревцу Кж. 226/09 од 21.4.2009.године, Републички јавни тужилац Србије подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 577/09 од 8.9.2009.године, због повреде Кривичног законика из члана 66. став 3. (у односу на првостепену пресуду) и члана 392. став 1. ЗКП (у односу на другостепену пресуду), са предлогом да се захтев усвоји тако што ће се констатовати повреда закона у корист окривљеног М.Ж.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног М.Ж, (коме позив није могао бити уручен јер суду није доставио нову адресу), на којој је размотрио списе предмета заједно са наведеним правноснажним пресудама, па је, по оцени навода у захтеву, а одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 од 22.12.2008.године) нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је првостепени суд доносећи пресуду К. 178/08 од 25.12.2008.године погрешно применио одредбу члана 66. став 3. Кривичног законика, чиме је, учинио повреду кривичног закона из

члана 369. тачка 5. ЗКП, јер је, одлучујући о кривичној санкцији, прекорачио овлашћења која има по закону и то у корист окривљеног М.Ж.

Наиме одредбом члана 66. став 3. Кривичног законика прописано је да се условна осуда не може изрећи ако није протекло више од пет година од правноснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора за умишљајно кривично дело.

Из списка предмета - извештаја из казнене евиденције за окривљеног М.Ж, произилази да је он осуђивано лице, поред осталих и по пресудама Општинског суда у Пожаревцу: К. 169/04 од 27.5.2005.године, због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 1. КЗ РС и осуде на казну затвора у трајању од пет месеци и К. 10/04 од 23.5.2005. године, такође, због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 1. КЗ РС и осуде на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, па је очигледно да од последње осуде дана 27.5.2005.године када је пресуда Општинског суда у Пожаревцу К. 169/04 донета и постала правноснажна, до дана доношења пресуде истог суда К. 178/08 од 25.12.2008.године, против које је подигнут захтев за заштиту законитости, није протекло пет година. С тога је Општински суд у Пожаревцу доносећи наведену пресуду поступио супротно одредби члана 66. став 3. КЗ и на тај начин прекорачио овлашћења која има по закону, учинивши у корист окривљеног повреду кривичног закона из члана 369. тачка 5. ЗКП.

Против наведене првостепене пресуде, Општински јавни тужилац у Пожаревцу је изјавио жалбу, управо истичући повреду закона коју је учинио првостепени суд у делу одлуке о кривичној санкцији. Међутим, Окружни суд у Пожаревцу је пресудом Кж. 226/09 од 21.4.2009.године одбио жалбу ОЈТ као неосновану, при чему ове жалбене наводе није оценио, нити је навео разлоге због којих није прихватио становиште изречено у изјављеној жалби, па је на овај начин повредио одредбу члана 392. став 1. ЗКП у корист окривљеног М.Ж.

С обзиром да је у овом случају захтев за заштиту законитости подигнут на штету окривљеног, Врховни касациони суд је уважењем захтева само утврдио повреду закона у корист окривљеног, не дирајући у правноснаже судске одлуке.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 425. став 2. у вези става 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Мирјана Пузовић,с.р.

судија

Анђелка Станковић,с.р.